

מחלוקת רבי וחכמים במקור איסור צרת הערוה

חכמים	רבי	צרת הערוה אסורה ביבום
לצרו	ולקח ולקחה – כל היא דאיכא תרי לקוחין דאי בעי נסיב האי ואי בעי נסיב האי שריא ואי לא תרוייהו אסירין	
עליה עליה – כי איצטריך קרא למישרי צרה שלא במקום מצוה	ויבם ויבמה – במקום ייבום הוא דאסירא צרה שלא במקום ייבום שריא צרה	צרת הערוה חוץ למסגרת יבום מותרת
ויבם ויבמה – על כרחיה	יבמה יבא עליה – על כרחיה	יבום בעל כרחיה
ולקח ולקחה – דאמר ר' יוסי בר חנינא ולקחה מלמד שמגרשה בגט ומחזירה	לאשה – מלמד שמגרשה בגט ומחזירה	מגרשה בגט ומחזירה
		זדונו כרת ושגגתו חטאת:
מעיני מעיני	ונודעה החטאת אשר חטאו עליה	פר העלם דבר של צבור
תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה	לאשמת העם	פר כהן משיח
תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה	מצות מצות	שעיר נשיא
תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה	מצות מצות	חטאת היחיד
ואם נפש אחת 'ו' מוסיף על ענין ראשון וילמד עליון מתחתון	מעיני מעיני	פר ושעיר צבור בע"ז
תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה, והנפש אשר תעשה ביד רמה	ואם נפש אחת 'ו' מוסיף על ענין ראשון וילמד תחתון מן העליון	שעירת יחיד בע"ז

יקרא פרק ד

פר כהן משיח

- (א) וידבר יקנך אל משה לאמר: (ב) דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יקנך אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: (ג) אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליקנך לחטאת: (ד) והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יקנך וקמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יקנך: (ה) וילקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אותו אל אהל מועד: (ו) וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יקנך את פני פרכת הקדש: (ז) ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטורת השמים לפני יקנך אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: (ח) ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: (ט) ואת שתי הפלית והחלב אשר על עליהן אשר על הפסלים ואת היתרת על הכפד על הפליות וסירנה: (י) כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה: (יא) ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו: (יב) והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אותו על עצים באש על שפך הדשן ושרף: פ

פר העלם דבר של צבור

- (יג) ואם כל עדת ישראל ישגו וינעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יקנך אשר לא תעשינה ונאשמו: (יד) ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אותו לפני אהל מועד: (טו) וקמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יקנך ושחט את הפר לפני יקנך: (טז) והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד: (יז) וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יקנך את פני הפרכת: (יח) ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יקנך אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: (יט) ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה: (כ) ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן ועשה לו וכפר עליהם ונסלח להם: (כא) והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אותו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: פ

שעיר נשיא

- (כב) אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יקנך אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: (כג) או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים: (כד) וקמך ידו על ראש השעיר ושחט אותו במקום אשר ישחט את העלה לפני יקנך חטאת הוא: (כה) וילקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה: (כו) ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: פ

שעירת וכשבת יחיד (חטאת היחיד)

- (כז) ואם נפש אחת תחטא בשגגה מכם הארך בעשתה אחת ממצות יקנך אשר לא תעשינה ואשם: (כח) או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא: (כט) וקמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה: (ל) וילקח הכהן מן הדם באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: (לא) ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחוח ליקנך וכפר עליו הכהן ונסלח לו: פ (לב) ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה וביאנה: (לג) וקמך את ידו על ראש החטאת ושחט אותה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה: (לד) וילקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: (לה) ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הפשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אותם המזבחה על אש יקנך וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו: פ

במדבר פרק טו

ע"ז דצבור – פר לעולה ושעיר לחטאת

- (כב) וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יקנך אל משה: (כג) את כל אשר צוה יקנך אלקים ביד משה מן היום אשר צוה יקנך והלאה לדרתיכם: (כד) והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחוח ליקנך ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטת: (כה) וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשר ליקנך ונסלח להם: (כו) ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה: פ

ע"ז דיחיד – שעירה לחטאת

- (כז) ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת: (כח) וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יקנך לכפר עליו ונסלח לו: (כט) האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה: (ל) והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יקנך הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: (לא) כי דבר יקנך בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה: פ